

např. metoda situační nebo inscenační. Tyto metody byly zaznamenány hlavně při činnostech vedených odbornými pracovníky nebo s jejich účastí.

Tabulka 70

Místo sledované činnosti – podíl hospitací (v %)

Místo sledované činnosti	Podíl
Obývací pokoj	36,8
Klubovna	22,0
Ložnice	14,8
Hřiště	8,0
Zahrada	8,7
Mimo zařízení (nejčastěji vycházky do města)	9,7
Učebna	3,6
Specializovaná místnost	7,1
Odborná pracovna	3,3
Tělocvična (cvičebna, posilovna)	8,2
Jiné místo	8,4

Spektrum místa sledovaných aktivit a činností bylo pestré, místa byla volena v souladu s použitou formou nebo metodou činnosti a stanoveným vzdělávacím cílem. Pozitivní je propojení sledovaných činností s reálným praktickým životem (90 % sledovaných činností) a možnost dětí se na volbě činnosti či aktivity podílet.

Tabulka 71

Rozvoj schopností a dovedností dětí – podíl hospitací (v %)

Rozvíjené schopnosti a dovednosti	Podíl
Kreativita dětí	37,0
Samostatnost	72,9
Schopnost spolupráce	53,5
Práce s informacemi	35,1
Kritické myšlení a schopnost argumentace	28,1
Technické dovednosti	20,6
Kulturní povědomí	7,4
Multikulturní výchova	0,9
Environmentální výchova	5,6

Zařízení již předem, vzhledem ke svému zaměření, upřednostňují některé činnosti. Ale velmi nízké zastoupení technických dovedností (i když zde je oproti minulému roku nárůst o 5,7 %), kulturního povědomí, či schopnost argumentace ukazuje na nedocení některých pro budoucnost dětí důležitých oblastí. Rovněž je patrné upřednostňování skupinových aktivit před individuálními. Pozitivně však vynívá podpora samostatnosti nebo schopnosti spolupracovat.

Většina pedagogických pracovníků vycházela při činnostech s dětmi z dosavadních zkušeností, ze znalosti jejich individuálních a specifických potřeb. Požadavky kladené na děti byly přiměřené, vychovatelé si ověřovali, zda jim děti rozuměly, diskutovali s nimi o možnostech dosažení výchovně-vzdělávacího cíle. Zvolené formy a metody práce odpovídaly stanoveným cílům, bylo využíváno možnosti individuální práce s dětmi, nebo spolupráce